

Syndrom v Germanische Heilkunde

written by Vladimír Bartoš | 30. 5. 2025

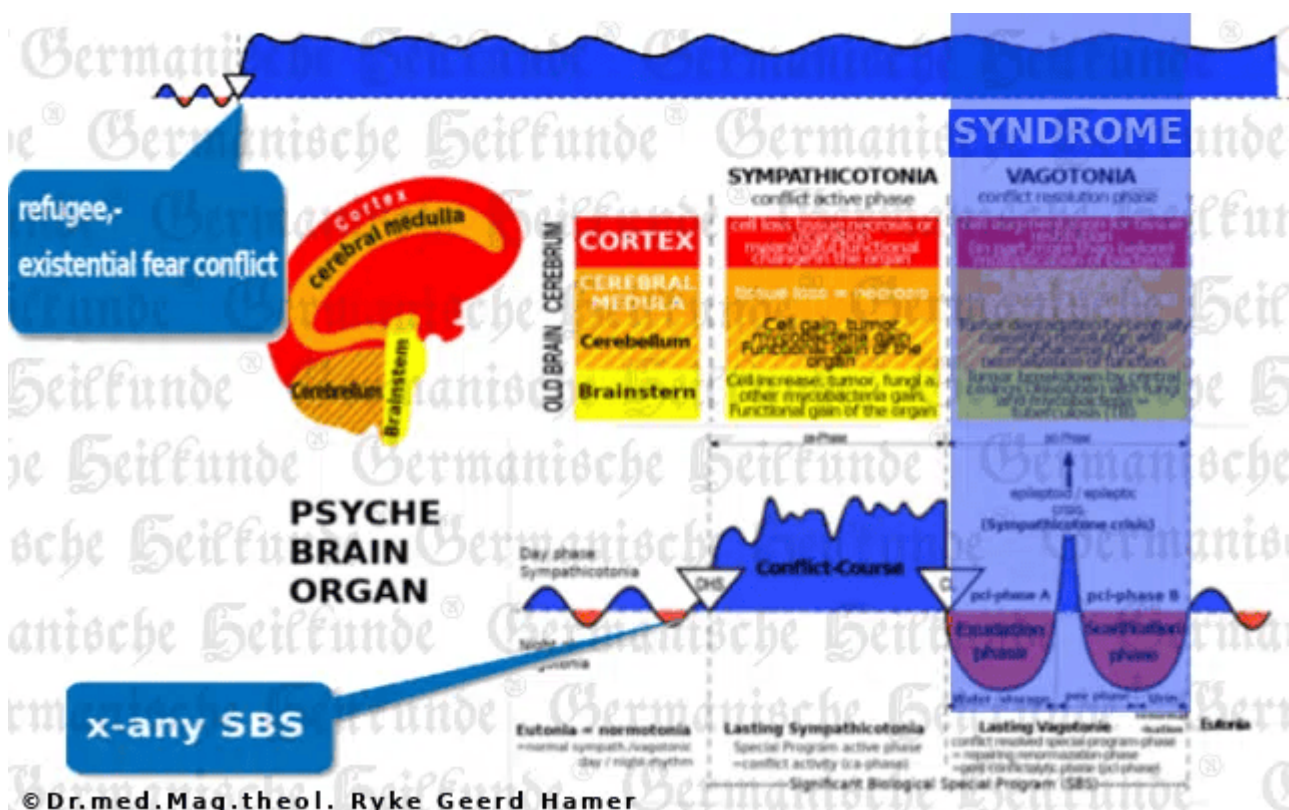
[Zdroj](#)

Přeložil: Vladimír Bartoš

Syndrom – významný objev.

Germanische Heilkunde® prošla v posledních letech ve svém vývoji několika bouřlivými obdobími, zejména v oblasti **psychóz** (konstelací) a syndromů. Syndrom hraje rozhodující roli a může způsobit vážné komplikace.

Co je to syndrom?

V GHK má Syndrom specifický význam a lze jej také nazvat Syndromem ledvinových sběrných kanálků. V GHK, když hovoříme o Syndromu, vždy máme na mysli Syndrom ledvinových sběrných kanálků. VŽDY zahrnuje následující:

- Smysluplný Biologický Speciální Program (SBS) ve **fázi hojení** a současně
- Zadržování vody v důsledku aktivního konfliktu opuštění nebo existenčního konfliktu, jako je konflikt uprchlíka, existence, osamělosti.

Příklad jak se Syndrom projevuje – pokud je někdo dvakrát ročně převelen svou společností do jiné země (s rodinou nebo bez ní), pak je v biologickém smyslu dvakrát poslán do pouště (místa bez vody). Rodinní příslušníci mohou přibrat na váze, protože ztratili všechny své přátele a cítí se v cizí zemi osamělí. Každá kapka vody je životně důležitá pro lidi nebo zvířata, kterým v poušti

hrozí smrt žízní. Potřeba vody se zdá být pro suchozemské živočichy absolutní prioritou, protože bez vody není možný metabolismus.

Předpokládejme tedy, že náš muž/žena, který/á je přeložen/a do jiné země, se nachází ve **fázi hojení** jednoho z následujících biologických programů – hepatitida, cysta na ledvinách, **cysta na vaječníku**, osteolýza kostí při rekalkifikaci atd. – v důsledku čehož dochází k tvorbě otoků. Pokud se však přidá **aktivní fáze** programu ledvinových sběrných kanálků, dochází k nadměrnému zadržování vody.

Na začátku bylo obtížné to vysvětlit, protože jsme se snažili spojit rozsah otoku ve fázi hojení s konfliktní zátěží SBS. To bylo správné pouze podmíněně, a to pouze za předpokladu, že neprobíhal žádný aktivní program zadržování vody, a to program ledvinových sběrných kanálků.

To znamená, že konfliktní zátěž je rozhodující pro rozsah otoku v orgánu a kolem něj u SBS ve **fázi hojení** a souběžný konflikt uprchlíka s karcinomem sběrných kanálků v **konfliktně aktivní fázi** vede k tomu, co nazýváme Syndromem.

Důsledky Syndromu na úrovni orgánů jsou četné, například:

- hepatitida se Syndromem způsobuje hepatomegalii (zvětšení jater).
- artritida se kvůli zadržování vody mění v dnu.
- neškodné otoky se mohou změnit v mnohem komplikovanější případy.
- bronchitida se mění v pneumonii.
- cysty, jako jsou cysty štítné žlázy, se mohou zvětšit a dokonce prasknout.
- kožní onemocnění mohou být dramatičtější.
- alergické reakce mohou být intenzivnější.
- záněty se mohou zhoršit.
- artritické stavy mohou být bolestivější kvůli zvýšenému otoku.

Důsledky Syndromu na úrovni mozku jsou méně početné, ale velmi závažné, například:

- Nadměrný otok mozku může vést k bezvědomí a smrti.
- Rozvíjející se mozkový edém se může zvětšovat. **Epikrize** s velkým edémem může způsobit smrtelný **infarkt**.
- Velký edém v mozkovém kmeni může ohrozit dýchací centrum (život ohrožující).

Hepatitida a Syndrom

Dosud byl například zvýšený výskyt jaterních transamináz (enzymů) považován

za příznak hepatitidy. Kromě toho, že to nebyla pravda, laboratorní výsledky nebyly zpochybňovány.

Ukázalo se, že čím vyšší je množství transamináz, tím větší je konfliktní zátěž. Čím silnější je průběh hojení, tím větší je nebezpečí **epileptoidní krize** s biliární kongescí nebo bez ní..

Díky GHK nyní víme, že v případě hepatitidy, která by podle konfliktní zátěže měla být neškodná, mohou transaminázy (zejména citlivý typ transamináz gamma-GT) prudce stoupat. Přidání aktivního uprchlického konfliktu způsobuje hepatomegalii (zvětšení jater) (jako u Olivie Pilharové).

Stejný proces se odehrává u všech SBS v pcl-fázi (postkonfliktní fázi), např. ledvinové, ovariální nebo slezinné cysty mohou dosáhnout enormních rozměrů a dokonce prasknout. I edematizace **Hamerova ohniska** v mozku (intra- a perifokální edém v **Hamerově ohnisku**) může být při současném aktivním uprchlickém konfliktu nadměrná.

Matka příroda to sama elegantně a účinně reguluje. Ví, jak zacházet se svými vlastními SBS programy, a lékaře **konvenční medicíny** nechává bez slov.

Konkrétní zvířecí případová studie

Před sedmi lety jsme dvěma rodinám ve Španělsku darovali dva psy z našeho boxerského vrhu. Jeden z nich (Rainer) šel k tehdy devítiletému chlapci jménem Pablo, který je nám dnes velmi blízký. Pablo a Rainer si od první chvíle padli do oka. Rainer směl od začátku jejich vztahu spát u Pablovy postele.

Před dvěma lety odjel Pablo dvakrát na tři týdny do Anglie. Rainer zůstal doma s rodiči a trpěl tak, jak jen boxer může trpět. Poprvé mu vypadaly chlupy na levé straně čela (levá tlapka – levák), kde se vždy loučil s Pablem. Podruhé mu ochrnula levá zadní noha, protože nemohl jet s Pablem.

Letos to bylo mnohem horší, když Pablo odjel na šest týdnů do Anglie, protože Rainer si krátce předtím vážně poranil obě oči o trnitý plot.

Týden po Pablově odjezdu chtěli jeho rodiče také jet na týden na dovolenou. Přivezli nám Rainera, abychom se o něj postarali, a byl k nepoznání. Byl dezorientovaný, močil jen málo (oligurie), byl omámený a nedokázal se ani pořádně postavit na nohy. Levé oko měl slepé a silně oteklé, pravým viděl, ale také bylo silně oteklé. Byl to obraz utrpení. Naši přátelé byli zoufalí. Rainer měl v těle 5 kg vody a procházel dvojím konfliktem – uprchlíka a opuštění.

Uklidnil jsem je a řekl jim, že se musí naučit myslet biologicky. Kromě toho jsem měl tajnou zbraň, a tou byla Rainerova matka Maus. (Mouse, protože jako malé boxerské štěně vypadala jako tlustá bílá myš).

Jakmile byl Rainer se svou matkou, otcem Rolfem a bratrem Rockym, jeho stav se začal normalizovat. I když se neviděli nejméně čtyři roky, jeho matka se o něj láskyplně starala a on začal vylučovat velké množství moči.

Po týdnů si naši přátelé Rainera vyzvedli. Následujícího rána nám však zoufale volali: Rainer nemohl močit ani kakat, nejedl, pil hodně vody, byl dezorientovaný, potácel se a narážel hlavou. Obě oči měl oteklé a zavřené.

V **konvenční medicíně** by to bylo diagnostikováno jako akutní selhání ledvin (uremie) a bylo by nutné zahájit dialýzu. Řekl jsem jim, aby ho okamžitě přivezli zpět k matce. A hle, pouhou hodinu po setkání s matkou byl schopen vyloučit $\frac{1}{2}$ litru moči. Poté vyloučil 7 litrů vody a až na oči byl téměř v normálu.

Rainer samozřejmě zůstal s matkou, dokud se Pablo nevrátil domů. A i poté se jeho matka pro jistotu vrátila s Rainerem na několik dní do domu Pablových rodičů, aby překlenula toto období.

V jakékoli veterinární ordinaci by pes v takovém stavu byl okamžitě utracen, protože veterinář by byl bezmocný. Je zřejmé, že celý náš systém medicíny je zcela převrácený.

Kdyby se tento případ stal člověku kdekoli v Evropě, byl by nejprve hospitalizován a připojen na dialýzu. Tím by se samozřejmě konflikt uprchlíka ještě více vyostřil a upevnil.

Myšlenka, že matka může pouhou svou přítomností vyřešit takzvané selhání ledvin, byla však dosud v konvenční medicíně nepředstavitelná. Naopak, tím, že jsme pacienty přivezli do nemocnice se všemi strašidelnými přístroji a hroznou a bezduchou atmosférou, jsme tento pocit opuštěnosti (pocit, že jsou v poušti) ještě značně posílili.

Zarážející je, že při hojení rány, například poraněného oka, dochází současně se syndromem k enormnímu otoku oka. V konvenční medicíně by tento takzvaný gigantický zánět byl považován za zvláště zákeřnou infekci, při které by zákeřné **mikroby** mohly zničit celý orgán! Velká chyba konvenční medicíny! Je pravda, že konvenční medicína nezná Syndrom a pět biologických přírodních zákonů. Ale my to nyní víme a již nemůžeme jednoduše předepisovat antibiotika, místo toho můžeme těmto pacientům nabídnout pocit bezpečí.

Že se Germanische Heilkunde® mohla vůbec rozvinout, je s podivem, protože potlačování znalostí je stále téměř totální.

Navzdory 27 veřejným recenzním konferencím,

Navzdory oficiálnímu ověření na univerzitě v Düsseldorfu,

Navzdory ověření na univerzitě v Trnavě – 8. a 9. září 1998 – ačkoli mezitím stále více lékařů všude potvrzuje za zavřenými dveřmi, že Germanische Heilkunde® je správná.

Přesto stále nemáme nemocnici, kde by se mohlo být s pacienty s komplikacemi při léčbě zacházeno odpovídajícím způsobem podle Germanische Heilkunde®. Nemáme lékaře, kteří by se odvážili otevřeně hlásit k Germanische Heilkunde® nebo kteří by mohli pracovat podle Germanische Heilkunde® v klidu a bez obav z odhalení, přestože Germanische Heilkunde® zahrnuje celou medicínu – a nejen rakovinu.

To dává SYNDROMU rozhodující klinický význam. Se SYNDROMEM se setkáváme na každém kroku, např. když náhle přibereme 5 nebo 10 kg: SYNDROM, neboli zadržování vody.

S tímto archaickým speciálním programem, zejména pokud je oboustranný, se stává zřejmé, jak daleko se naše civilizace vzdálila od kontrolních mechanismů přírody a našich instinktů.

Námítka, že prostě musíme změnit biologické programy, je naprosto nesmyslná, protože můžeme změnit pouze civilizaci a náš ekonomický systém. Matka příroda se neptá, zda dodržujeme její kontrolní mechanismy. Pokud její přírodní zákony ignorujeme, krutě nás trestá. Musíme se proto znovu stát pokornými a snažit se žít v souladu s těmito regulačními mechanismy přírody.

Copyright Dr. Hamer

Přeložil: John Holledauer

Další texty ke studiu:

[SBS: LEDVINY A MOČOVÝ MĚCHÝŘ](#)

[Opuštěný králík Pepe: existenciální konflikt a nadměrná hmotnost](#)

[Konstelace sběrných kanálků ledvin: dezorientace a zmatenost](#)

[Co je podle Germanische Heilkunde nadváha?](#)
